

שרותי הקלטה בע"מ * הקלטות פיענוח ותרגומים
* הדפסות ושכפולים * רמקולים וציוד אור-קולי

רחוב בול 37, תל-אביב, טל. 10 33 45 (24 שעות). 45 34 38

יר סבנקין - דאיון עם מאיר ושושנה עיירן

אילח 30.3.81

קסטת סס' 23

כמות: 1/2 גרם

שם הארכיון: 13/6/81
מספר תיק: 16/6/1-16

ארכיון יד סבנקין
חטיבה 7
מיכל 6
תיק 5
מסמך

ראיון עם מאיר ושושנה עידן

הילת, 8.5.80

אנחנו במצאיכ באילה, היום יום שני, 30 לחודש מרץ 1981 ובאתי לראיין אותכם על העפלהכב. מאיר, אהה התחיל לספר על הקמה מהנה העליה ודאסון.

Teney?

Teney

מאיר הקמה מהנה העליה בתוכי, הוא קשור בפסולה הקודמת שהיתה בהכשרה בר Revy התבכש גרעין של איזה 25 בחורכ רובם סמוניכיה כישכו יותר מסנה רפקעה סבלנותם, אז היהו הזדמנות של עליה בלתי ליבלית אין אימרים, פרטיזניה מאלג'יר לארץ. עבודה אניה מסחר ררך אלג'יר שידענו שפניה להינה. אז אמרנו אם יש אניה אנחנו ננסה לעלות לאניה. אז אמרנו יתר עם ההברים בניניף של אלג'יר עליה של 5 בחורים מהכשרה הזאת שהיו צריכים להגיש להימה.

שאלה- זה היה ב-74?

חשובה- זה היה בסוף 46. לא, נדמה לי היה כנס של התנועה בקיץ, לא זה היה בקיץ 46, אז אמרנו המישה בחורים, אבי זוכר את השמה שלהם, היה צבי חדר, היה שמשון צרכתי, היה הקסור שייב, היה יאיר בוכבזה הסמי לדרך. החמישה האלה. קנינו להם כרטיסים לסוגים, ואנחנו אמרנו להם בכה, העלו על האניה ושם הסתהרו כשהתירו בחוף הסתהרו וחוביקו אתרי שהאניה תעזוב את תוניס, ואז יורידו אתכם באלכסנדריה, כחיפה, איכא שתוכלו. בארואים את זה היום אז רואים כמה היה ילרומי אבל אז זה היה נראה לנו מאוד, זה היה בתאום עם התנועה באלג'יר וגב בחוניכה. אח הכסף של הכרטיסים קבלנו מהב'וינט של אלג'יר כי לא היה לנו כסף.

שאלה - מה קרה לחמשת הבחורים?

חשובה- אז אחד כך הבחורים ירדו בתוניס. דהם ספרו לי כמה. לא היה לנו כגדים לא היה לנו מקום להסתהר, הכ'גילו ארחנו מהחלה. כשהגענו לתוניס הם ידעו ברור מאוד שצריכים לקחה אותנו ולהוריד אותנו לחוף. אבל היה לזה השלכה. וההשלכה הייתה בכיכז ל התנועה בתוניס. מה הינה ההשלכה? עד אז התנועה בתוניס לחצה במורשת כדי שישלחו שיארגנו עליה ב' טפון אפריקה וכל הזמן הייתה התחמקות ארעיון הזה והריות לנסיעה הזאת, לנסיון הזה, אז גדל ספרה לנו שהיו הימה הנקודה המרכזית בריונים שם בשינוי האנשים האלה לא יכולים להמאר יותר בהכ'יה, אב לא תשלחו אניה זה יתפרק כל אחר ילד הביתה וכל הענין ילך מאבוד, וזה ענין של שנה עבודה בהכשרה, אנחנו לא ראינו שום מוצא. זה היו לנו שתי הצעות אז, הצעה להעמיד

אחתנו לצדפה וחצעה לשלוח אניה, כנראה שהייתה עם פפריה על ימי אכירוב, של פריזמן, אפרים פרידמן והחברים בארץ אולי, בסופו של דבר אמרו להם במדורת של עליה ב אמרו להנועה בתוניס, אם הצליחו לחביא ארבע מאות איש למלאח אניה, אנתנו נשלח אניה. ועל יסוד הסכום הזה בא אפרים פריזמן לאלג'יר כיצואר או פברואר 1947, אנחנו קבלנו אותו, התחלנו לרקום אה כל הקשרים עם הג'וינט, עם הפדרציה עם היהודים הסובים שהיו באלג'יר והתחלנו להביא את האנשים.

שאלה - התחלתם להקים את המחנה קודם?

השובה - לא, לא לחביא את האנשים לפני הקמת המחנה. דבר לראות אם אנשים באים, אם בכלל אפשר להזיז. אז מתונים התחילו להגיע.

הגיעו מתוניס, מטריפולי ומדירוס אלג'יר מסקרה. אלה היו הראשונים שהגיעו. זה קרה כשההכשרה התמלאה ופתחנו הכשרות אחרות. מתחנו את לרכה. בינתיים התארגן גם הכורס של ההגנה בפסה,

שאלה - הקורס התארגן בראשית לפני כל הפעולה הזאת.

השובה - כן לפני פתח התארגן ה ורס ובכנף הרודס, אז כל אחד הלך למקום שלו כדי לארגן את האנשים ואז התחילו להגיע הראשונים ממרוקו. הראשונים שהגיעו אני זוכר קראו להם אותיון, היה אריה אותיון, היה ספי אבוטכרל, היה מלווה, היה יפה והתחילו להגיע עוד ארבעה או חמישה מרוקאים, אבל הרוב היה של כל האנשים שהיו בהכשרות היה מתוניס ומאלג'יר.

שאלה - המספר לא הגיע למאה איש?

השובה - לא הגיע, היו איזה המישים איש.

אז בפסה, אנחנו התחננו, ואני זוכר שלמתח בכקר ב-6.00 בכקר העירו

ארחי, זאת הייתה הקבוצה הראשונה של יהודים ממרוקו שהגיעו לאלג'יר והיו צריכים לקחת ארמם, אני הייתי צריך לקחת אותם למחנה בתוניס, ומחדע חזה אני ישכתי קבוע בתוניס.

שאלה - האם אתה יכול קודם כל לספר על חקמת המחנה, המחנה הזה היה שייך למי?

השובה - זה היה החיכת ארמם אני לא יודע לצי היתה שייכתי. ליהודי. במרחק

של 170 ק"מ מאלג'יר, הקמנו אוהליים, הפינו כורות בטכיל שדוהיכ, והיה שם איזה מבנה קטן שטמש לבו במתן מרדוקטים, והיה עוד משה, יודנו איזה מקלחות, ריחה באר קטנה. המחנה היה קרוב לחוף הים.

שדוהיכ - דבא להקמת המחנה אצל עליה שקראו לו רפאל.

רפאל היה אהנו בכל השלכיים של ההקמה.

שאלה- עכשו במחנה, קודם כל האם היו ביטוח במחנה? באחילים כולם ישנו?

השובה- באהלים ומחצלות. היו מחצלות. עכשו היה ששה מענין במחנה. אנהנו

לא ידענו בדיוק מה זה עליה ומה זה, הרעיון שלנו זה היה שבוץ,

וחשבו שהאנשים האלה שיגיעו הם יגיעו לקבוץ יחד אהנו. ואני זוכר אתו ממקורות

הכסף שלנו בשביל לקנות פרודוקטים, אתו מהמקורות, אני הייתי מקבל כל קבוצה,

אז הייתי אומר להם, אתם נמצאים עכשו בקבוץ וצריך לתת אה הכסף ביחד. וכל אתו

היה מוציא מהכיס משו, בטח שלא האמינו לכל מה שספרתי, אבל סתמו היו מוציאים

וכל פעם הייתי אוסף את הכסף ונוהן אתו לרפאל והוא היה טעניר את זה הלאה.

ואני זוכר שזה עוד היכה מאוד לקניית הפרודוקטים. ^אהוענו במשך איזה חודש

ימים להיות שש מאות איש. והדוב היו ממרוקו.

שאלה- האם היו כחורים ובתורות, משפחות ילדים?

השובה- ממרוקו, ממרוקו היו כמעט רק רווקים.

שושנה - היו משפחות אתו כך הגיעו מדרום אלג'יר זה היה מביסקרה בעיקר

שאלה- שושנה מהי נפגשה עם הילד הראשון במחנה הניס.

השובה- במחנה הניס היו ככר משפחות.

שאלה- כמה ילדים קברו עו להפלגה הראשונה?

השובה- היו תינוקות ממש תינוקות, וזמים לילדים כמלל לא היו. הייתה באר, התברר

שחכאר התרוקנהממש עם כל כך הרבה אנזים. אז היינו צריכים להקים טמירה ליד

תבאר ובבקר אני זוכרת שהקמדיה טאה זמים הטובים בקר היינו אוטופים, ולי אז שני

רליים בשביל התינוקות שיהיה לשחרות.

שאלה- כמה תינוקות היו

השובה- אני לא זוכרת את המספרים, עשרות, היו משפחות שהיו מרובות ילדים

שאלה- זאת היא הבעיה שרציתי להכין אותה. מצד אתו מאיר טוען שהיו בעיקר

רווקים ממרוקו. רוב העולים היו ממרוקו. עכשו היו כמה משפחות שהגיעו מדרום

אלג'יר עם ילדים. האם אפשר לקבל מציב מספר הילדים? אבל אני מבין סכל המשפחות

היו משפחות צעירות? א לא היו זקנים?

השובה- היו גם זקנים. מדרום אלג'יר היו גם זקנים מפני שבאו כל החמולות.

תקח את משפחת זה השכט הגדול. הגיעו איזה עשר משפחות ממביב לסוימר. זה האמא

והילדים שלה, והבני דודים מסכיב, היו איזה המישים ששים למשפחה הזאת.

שאלה- המישים נפש למשפחה טויו, האם הייתה עוד משפחה גדולה כזו?

תשובה- זו משפחה העיקרית שאנחנו זוכרים. היו גם ילדים שהגיעו לבד.

היה ילד שהגיע ממש לבד מדרום אלג'יר. סאלנו אותו איך אהה מביע, הוא אמר

אני בא שאני יודע שאני נוסע לארץ ישראל ואני רוצה לשבת בירושלים על התעיה

על יד אלהים. אף אחד לא היה מאמין, ונתנו לו לצאת. ההורים נתנו לו. פשוט

האמונה הזו היה משהו מנטסטי. התנאים היו מבהת לכל בקורה. אני זוכרת שפעם

אחת החינוכות נשארו בלי הלכ, אז ירדתי כדי לקנות להם חלב, אבל לעלות בחזרה

לא הייתה התבודת זה כבר היה לילה, אז אמר לי תבשי למקום איבא שכל

העולים דקתי שני בתורים שילוו אותי לא לזוזר לבד מאלג'יר. הגענו

בבקר לחנס' שט נעצרנו שם היה ממש לילה, עיר כדיוק לפני חג, ושם גם עשינו

חלק ברגל ושם ישנתי כיניחם, הם אמרו זה קצת מסוכן מלא ערבים אנחנו ציין ממש

על הכביש. ואני זוכרת שישנתי בשקט גמור, אני ישנתי והם שכבו ליד^י ואחר כך

המשכנו בחנו קצת ואחר כך המשכנו ברגל. לא מאה דמקיים חלק בשלמפ וחלק ברגל

שאלה- אני מבין שרמפ במכונית מצאנו מכוניות שלקחו אותכם?

תשובה חלק במכונית וחלק ברגל גם כן עם קופסאות חלב שזה היה הרבר החשוב

אוכל לא היה ככלל במחנה.

שאלה- היו הרבה חוליט?

תשובה- חוליט אני לא זוכרת. אני זוכרת

שאלה- על אף התנאים הקשים לא היו חוליט?

תשובה- יכול להיות שהיו חוליט. קודם כל לא היה רופא ולא הייתה אחות.

אז כשיש חוליט כטיש לך למי לפנות. אם אין למי לפנות כל אחד מסתור בעצמו וזה

כטוח שהיו חוליט. אני זוכרת שבאניה מתו, מת אחד באניה שלנו.

מאיר - היה משהו מעניין. היות והיו רעבים, אז הצעירים הלכו לכפרים הערבים

מסביב כדי לקנות אוכל, א מכספם הפרטי, אז הערבים שאלו אותם מה אתם עושים פה?

הם אמרו שהם עולים לארץ ישראל, ואז התחילה להתעורר בסביבה שהמחנה הזה של

יהודים צירגים שרוצים לעלות לישראל. וזה היה לא טוב כי אנחנו הכינו כל הזמן

לאניה שצריכה להגיע. כל ערב היו אומרים להסתכל היינו מדליקים מורדות כדי

לכוון את האניה. והטמועה הזאת הגיעה לשלסונות הצרפתיים, אז באו מחפשיטיר של

אורך כי זה היה שסיך ללודון האזור הזה בא קצין עם קבוצה של ד'נדרימים
 באו לבקר במחנה לראות מה הולך מהם. אני הייתי ואני הייתי שהיה לו
 מספרדט ³⁰⁸³ ² בגלל הנישואים שלי עם שושנה אז הייתי כאילו הצרפתי היחיד
 במחנה והייתי מקבל אותם. ואז הייתי אושר להם שהמחנה הזה הוא מחנה קיץ,
 קוראים לו "בונז קיי" ואנשים האלה באו לכלות חדשיים של הקיץ, וכדי להגיש
 מהחיים הקשים באזורים שלהם. אז אני זוכר שלא היה לנו קפה להגיש להם.
 הגשנו להם מים לימונדה משהו כזה וכמה תמרים. אז אפרו לנו תראו, הם פה אין
 להם מים, אין להם בתי-שמש, אמרתי להם, בהשוואה לנזאים שהם חיים באזורים
 שלהם זה גופם.

שאלה - וחס בלען את ההסגרה הזאת?

תשובה - הם קבלו את זה. (משפט בצרפתית) ^{Je suis un homme libre}

שושנה - היינו אוכלים, כלים לא היו מפני שהמתנה לא היה מיועד קודם כל
 לכל כך היכה אנשים, אף אחד לא ידע שכל כך הדגה יבואו. וגם כן זה לקח הרבה
 זמן, כהתחלה אמרו כמה ימים. כל ערב היינו מדליקים את המדורה ומחכים שהאניה
 תתקרב. אז אוכל לא היה. היו אטריות אני זוכרת, שמגלל הכמה הזאת לא היה סבה
 מי שבישל המיר היה שדוף זה היה ממש אי אמטר לאכול. הדבר היחיד שאמטר היה
 לאכול, היו מחלקים ארבעה תמרים לכל אחד. ממש ארבעה תמרים. היו סמורים, היו
 משקה שספר. לא היו טטהכלים למעמיט היו תמרים שאכלו לא כדאי. כלים לא היו
 אז היו קבוצה של 12 נדמה לי ואחרינו קבוצה שניה הייתה אוכלת באותם הצלחות.
 בלי לרתוך, לא הייתה סיפת מים לרתיצה בליים, ואיננו יודדים אחר כך בסוף, זו
 הייתה ירידת די הלולה לים, כדי לרתוך את הכלים וכדי להתרחץ. ממש הרתיצה הייתה
 בים, וגשאונו קצת, אני זוכרת שהיה לי פעם לקחת תינוק שהיה עטוף, כדורם
 אלב'ידיה היו עוטמים את התינוקות ממש, וראיתי את המצב הזה אמרתי בלתי אפשרי
 ואני שלא ידעתי מה זה תינוק, לקחתי אותו והפשטתי אותו ורתיצה אותו לא כיים
 עם קצת מים טובים שהיה לנו.

מאיר - הבאנו טנק של מים וסדרו בסוף הובלת מים עם טנק. זה המסאית של
 איבך, פעם אחת התחמכה ונפצע.

שאלה - אז אני מביין ככה שבמחנה אותם העזלים הפושנציאליים המעפילים סבלו
 בעיקר מרעב? מצמא גם כן, ומה היו עושים במשך כל היום; לא היו משתעממים או

הייתם מעסיקים אותם?

הסוכה - היינו מעסיקים אותם. היו שעורים לעבריה, לא כל כך מאורגן, אבל ה'יו' שעורים לעבריה, היו עושים ע"ש כזה, שיוולים כמבינה מסביב למחנה, תורת המבינה, היינו מלמדים אותם לרדת לחוף בעכוצות, ולחזור, היינו חלק מהם היה עומר בשמירה כדי שהצעירים לא ילכו לערבים מסביב, וצפייה, צפייה לספינה.

שאלה - אני מכין שהספינה הגיעה במאי, הספינה הראשונה הגיעה במאי, זאת אומרת שבצעט העולים הוולה המחינו קרוב להרשיים במחנה. אני חושב שבסביבות מחצית מאי יש לי החאריך המדויק של ההמלגה או של ההבעה לארץ אז במאי הגיעה הספינה יהודה הלוי עם הספינה לא עלו כל העולים של המחנה. עלו קרוב ל-400 איש, ונשארו עוד כ-200 איש בחוף הסחלה על החוף.

ששנה - אל' השכה שבאותו הזמן (מטסט בצדפתית) זה היה מלא.

שאלה - מה זה היה?

מאיר - זה היה "לוקל דה כיתר" שהוא שמש כחחנה ראשונה לקבלת העולים ^{Local du Bazar} ששנה - זה גם היה בית מפר יהודי. זה היה אליאום למעלה אבל למטה זה היה מועדון הביחר.

שאלה - מועדון ביחר שלמד לרשונתכם. זאת אומרת שם הם קורס כל בתקבלו עד שהועברו למחנה. רגע הועברו למחנה נאוסוכוסיס? ששנה - לא זה היה ברנבת.

מאיר - צעירים ברכבת משפחות במשאית.

ששנה - אני זכרת שכדי שממרוקו לכואו היה צרי' לחת להם

אז אבא שלי היה הוהם.

שאלה - אבא שלך איך קראו לו?

ששנה - נסים כהן. לא היה ציוני אבל הוא היה חרות, עד שיום אחד קראו לי למשורה ואמרו לי הראי, את לא חושבת שזה קצת ידחן מדי? אז אבא שלי הפסיק

לחתום ומיסהו אתר' הם היו מגיעים היינו מקבלים אותם ובחור היו עולים ומחכים לזה.

שאלה - אני מכין שאחרי ההמלגה הראשונה, המחנה כודק?

מאיר - כשהקבוצה ירדו ליט' והתחילו לעלות על האניה והגיעו לארבע מאות ליהודה הלוי, אז הגיעה המשטרה באמצע העליה ואז הפסיקו לעלות על האניה

גזירה מלגנת כ"ב מל'ס

והאגדה יצאה לים המותה כדי שלא יתפסד אותה. וכל האנשים שהיו על החוף לקחו אותם הד' נדרמים הצרפתיים והאנשים שהיו במחנה סגרו אותם. ואני זוכר שכינ האנשים שלקחו היה יג' אבידוכ שקבל סכומה מהד' נדרמים הצרפתיים, הוא לא ידע מילה בצרפתית, אז חשבו שהוא הארם המבוגר היחיד שהיה נראה להם כמנהיג, אז רבו שיזבר, הוא לא יכול לרבר. אחר כך נדמה לי שפדידמן הגיע, הגיע למחנה ואחר כך כשהוא שמע על כל הזבר הזה אז הוא נסע למקום של המסעדה לשחזר את האנשים יחד עם האנשים של הקהילה, שהוא התחיל להשמיע עליהם כדי לשחזר אותם. אז אני זוכר אותן לילה רדדנו ושרנו זה היה שמחה גדולה.

שושנה - כשחם באו אלינו המיץ סדידמן היה היהידי שהיה ממש זאת היתה סעודה היחידה הרשמית שהיתה, אז המיץ היינו מראים להם את זה ואת זה.

מאיר - טוב, אז כל האנשים שעלו על האניה, השאירו את כל התפוצים שלהם על החוף כי לא הספיקו לעלות את התפוצים. כשרכזנו את הכל הקבוצות הכל לרגלבלבובון.

בינתיים המחנה חפרק וחלקו אוחנו כערך כך. כל הילדים היו בערך פאה ילדים היח במיבוריש, עשרה קילומטר מאלב'יר שושנה היתה עם עם הילדים.

שאלה - רק הילדים או עם ההודים?

השוכה - רק האמהות. האבות לא היו, במקשרין זה היה גם בן קצת באילו/יותר טובים שרבו את הילדים כדי לתת להם

שאלה - רכזו באוהלים?

השוכה - רכזו באוהלים אג' זוכרת שם היו שולחנות עץ, אבל רעב היה. אני זוכרת שפעם כדי לאכול, קמח רעב, אל חשבה שזה היה אחרי המלחמה, הכל היה רכזו את

הילדים כדי לתת להם את התנאים הטובים, אבל הכל היה מוקצב, הלחם הכל וכל האנשים האלה לא היו רשמיים אז לא היה משום לספק את. אני זוכרת שפעם הייתה "נבדיון

זה סושרין" אז הלכנו הצגנו את עצמנו כדי לבגים שם היו כמה גנים שמגולים פגכניות כדי לגרש את הארבה וחמורת זה נתנו לנו, אני זוכרת סליים של פבכניות וקובות,

ואז האמהות עשו מזה "שקשוקה או משהו ואז היה פה לאכול. ואז אני זוכרת את הארבה הזה איך שגרשנו אותו.

שאלה - אז במיבוריש היו האמהות והילדים,

השוכה - בן דהבחורים הצעירים היו בריכה כרובגור, אני הייתי כרוביגור, אני הייתי אחראי על רוביבור. היו איזה מאורסאה כחורים צעירים ואמהות צעירות,

למה נבחרתם ככה שאליה נולד לכם ילד? הרי יש הרבה ילדים אחרים...
ולמה צעירים וכתורים צעירים לא אנשים פנוגרים. למה אני לא יודע מה
השליטה הזאת הייתה הכי טובה? כל שאלה יתנו מיליונים...
שהיה נראה לי שנקודת אונגי יודע מאיזה סיבה אולי התנאים שם,
שום הסדרה ונשואים המבולל. האם יש סיבה שיש גם בן אדם?
שאלה - ומה עם בריק?

שאלה - עכשיו רגע, כשהייתם הילדים, האנשים הפנוגים היו
השוכה - אז זה נפתח בריק, אותה תקופה נפתח בריק כנקודה שלישיה. ריכה, רביגור
במבולל? כי...
ולריק - אולי, זה נקודה רביעית.

השוכה - עכשיו רגע, האנשים הפנוגים היו לא מיליונים...
שאלה - גם כן בריק במרתק לא גדול

השוכה - יודעת...
השוכה - יותר קרוב לאלב'יר

שאלה - זאת אומרת לא כל הידיעות שהיו לי למעשה פרוץ...
שאלה - עכשיו מי היה אחראי על כל מהות, מי היה, אני מבין במיכסבה. היתה שושנה.

השוכה - שאלה שאלה שאלה, עכשיו המה אהה זהה סמיא סר כמי המיליונים...
מאיר ברוביגור, פ

שאלה - שאלה - אני לא יודע מי היה בבריק ומי היה ברוביגור,
השוכה - אני יודע שגור אהיה בריק, שאלה - ודאיים לי

שאלה - עכשיו היכן היו השליחים? רמאל/יצי אבידוב,
שאלה - נראה לי שאתה כן חוש הרי גרלל פים היה

השוכה - הם היו באלב'יר, רוב הזמן ישבו באלב'יר והחלקו באו לבקר.
שאלה - המלכות במחיצת המעשים ים סיבו ויזון, כמה ימים

שאלה - היו כאיים לבקר במחנה, והפגנתם באריבעת המחנות האלה במחשבים לאניה
השוכה - רגע יש שמואל אהר קמן דאני נוכרה לכשר לך, בזמן שאני ציטט

השוכה - עכשיו כשחך החושבים האלה הגיעו עוד עוליים, עוד יהודים, והפעם הגיעו
לציה ששזיה, כל החפצים של החושבים והיכרזו ברי דה לה המלכות

כעיקר מפרוקן

שאלה - אז נראה כמי למד עניינים כאלו ירי דאני רואה אנשים שמהחיים...
השוכה - כן אבל גם מהחיים הרבה, גם פלאב'יר הגיעו אלב'יר עצמה התנועה אז

שאלה - יש יהודים שהפכו את כל הספק שלהם על המה שיש להם...
שאלה - הרבה מאוד זמבל החפולה הזאת זה יצר הסיטם ביין הנוצרי והספק של התנועה

שאלה - כל היחיד שאין ברי דה לו דבולטיון פואר...
שאלה - עין 25 או 30 גברה גדל לפאות.

שאלה - עין דהק, דהקאן ספק דהקאן דהק, כל ידעוהם של...
שאלה - היה פוערון לפניך התנועה? איפה?

שאלה - כמו שהחזון פוער, התחברו אז בני אברהם איהה באשרה סרבה, אבי דהק...
השוכה - נבית שר אליאנס, ככלל כל ביה שר אליאנס לכל התוערון של ביתר זה

שאלה - מורה לי פוערון...
שאלה - לשיכון התעלה הצולן אהריקאיה וניה ידע לכולם בסביבה זה היה כמעט גלוי

שאלה - עכשיו רגע, אתרי כל הפרשה הזו, איך הם התחשבו?
שאלה - עכשיו רגע, אתרי כל הפרשה הזו, איך הם התחשבו?

שאלה - עכשיו רגע, אתרי כל הפרשה הזו, איך הם התחשבו?
שאלה - עכשיו רגע, אתרי כל הפרשה הזו, איך הם התחשבו?

שאלה - עכשיו רגע, אתרי כל הפרשה הזו, איך הם התחשבו?
שאלה - עכשיו רגע, אתרי כל הפרשה הזו, איך הם התחשבו?

שאלה - עכשיו רגע, אתרי כל הפרשה הזו, איך הם התחשבו?
שאלה - עכשיו רגע, אתרי כל הפרשה הזו, איך הם התחשבו?

שאלה - עכשיו רגע, אתרי כל הפרשה הזו, איך הם התחשבו?
שאלה - עכשיו רגע, אתרי כל הפרשה הזו, איך הם התחשבו?

שאלה - עכשיו רגע, אתרי כל הפרשה הזו, איך הם התחשבו?
שאלה - עכשיו רגע, אתרי כל הפרשה הזו, איך הם התחשבו?

שאלה - עכשיו רגע, אתרי כל הפרשה הזו, איך הם התחשבו?
שאלה - עכשיו רגע, אתרי כל הפרשה הזו, איך הם התחשבו?

שאלה - עכשיו רגע, אתרי כל הפרשה הזו, איך הם התחשבו?
שאלה - עכשיו רגע, אתרי כל הפרשה הזו, איך הם התחשבו?

שאלה - עכשיו רגע, אתרי כל הפרשה הזו, איך הם התחשבו?
שאלה - עכשיו רגע, אתרי כל הפרשה הזו, איך הם התחשבו?

שאלה - עכשיו רגע, אתרי כל הפרשה הזו, איך הם התחשבו?
שאלה - עכשיו רגע, אתרי כל הפרשה הזו, איך הם התחשבו?

שאלה - עכשיו רגע, אתרי כל הפרשה הזו, איך הם התחשבו?
שאלה - עכשיו רגע, אתרי כל הפרשה הזו, איך הם התחשבו?

הוא נכנסו כמה מאליהם בכל מחנה יצאו חיים שלם שאליו ועלינו, ואולי חושב

שהעליה הזאת הייתה חכי סודרת. כל אלה שהיו פועלים לעלות, עלו, לא הייתה

שום הפילה וכשהאניה התפלאה באיבוע מאוד איש גם כן אז האניה הפליגה.

האניה עזבה ונסארה וי נסארה. יש אלה שהיו נסארה, נשארו עוד יהודים

במחנה. היה בעיה ולא נסארה. לא ידעו מה לעשות.

היו אובכים על המות שפיר אבה פועלים בפני ובית האבות

השונה - נשארו הרבה יהודים במחנה. אני לא גילית שם אבל אני יודע שנשארו

עוד יהודים. לא היה להם תפקיד - הם לא ידעו במה הם לעשות.

לא היה שום תוכנית. אני בכל זאת לא יודע עליונות האויב. עזבונו יצא עם

סליחה שבה ציון, עכשיו האם אתם זוכר אתה שיש היו חלוצים הישראליים בפנינת

הקבוצה - אני זוכר שמה אתה בעיקר, אתה קוראים לי יודו דהשני זה היה מיסודן

העניין החדר. נדמה לי שאני כך הוא היה בעל חיים היה ארוך או משהו בזה בחיל היס.

אני סתם חשבוני בסלחנותם של חלוצים שיש ציון, כמה ימים

למחנה - רגע יש ספור אחד עסק שאני זוכר לפי עין. בזמן שהיננו במחנה למכוח

למחנה השני, כל המפגש של האנשים התבאר כפי זה שה יכולים ציון, אני כיום

בחור אחי באה כפי לסיור עניינים בארץ ואני רואה אנשים שמחפשים בתוך החלילות

לפגוש את זהב. יש יהודים שאפילו אמר אמר של זהב. אז היה אחד

שפגש את זה, כל היום שהיו כפי זה לא רבולטיון פגשו להם חסוקת, להפס אולי

היהם חשבוני שכל האניה בארץ.

ישנה - במר שאנחנו, כמין החתונה אז אני אנדחי אידה מאתים מדנק. אני זוכרת

היה חדר היה כפי לא ציפיה. הפליגה על המעבורת.

היה חשבוני חשבה חתונה בארץ, לא זה את כל המפגש של חלוצים שפגשו על הגוף וחשמיל

בין עין של אולי שני קילו דהשני זה את הכל בלי להפס כלל. כל החסונות שלנו

היה חשבוני חשבה חתונה בארץ, לא זה את כל המפגש של חלוצים שפגשו על הגוף וחשמיל

היה חשבוני חשבה חתונה בארץ, לא זה את כל המפגש של חלוצים שפגשו על הגוף וחשמיל

היה חשבוני חשבה חתונה בארץ, לא זה את כל המפגש של חלוצים שפגשו על הגוף וחשמיל

היה חשבוני חשבה חתונה בארץ, לא זה את כל המפגש של חלוצים שפגשו על הגוף וחשמיל

היה חשבוני חשבה חתונה בארץ, לא זה את כל המפגש של חלוצים שפגשו על הגוף וחשמיל

היה חשבוני חשבה חתונה בארץ, לא זה את כל המפגש של חלוצים שפגשו על הגוף וחשמיל

היה חשבוני חשבה חתונה בארץ, לא זה את כל המפגש של חלוצים שפגשו על הגוף וחשמיל

היינו לשל בתא איתא שיטון, אנתון ישנו דוקא במקום שוכ היה הלון לדיסור,
 היה בין מחמת הסיבה עד התקרה היה איזה 60 ס"מ צריך לדחול כרי להכנס, והיו
 פתורים של בניה, אם אה מריה אם הראש אה מקבל אה המספר על הראש.
 ואנתון היינו בתנאים די טובים, יש כאלה שהיו בהחייט של האניה ולא היה להם
 כמעט אידר, היה בעיה ולא יבאנו החוצה, לא היה גם אוכל, לא היה כמעט אוכל.
 היינו אוכלים כל הזמן מפואי איהם מבושלים במים וסרדיניה בצ'ק, זה היה במשך
 19 יום, לא היה לאה, הגענו כ-6 לאנטוס נדחה לי לקייסיין. הם ראו אנתון אז
 לא היה שום לסתמור אבל בכל זמא לא רצינו לגלות לאנטולים שפנינו לארץ. רצינו
 לשבוע אותם, היה גם שר אלושי אה אמרו לנו התירו מאיפא שבאנו והיתה בעיה
 אז שלפני האניה שלנו הייתה אניה אקטודוס. ואקטודוס התזירו אותה לנרמניה, אז
 שהיו שום האניה שלנו יתזירו אותה למקום איהם שיבאנו וכל הזמן אמרו לנו
 באלותם התזירו למקום מאיפא שבאנו כי אנתון לא ניתן לכם להכנס לארץ ישראל.
 היו שני הצדדים שהי משתנה בדיניות, והם התקבלו על בדי כך שאהם נאנה מכה
 לפניהם שלנו ועדה לשבוע, אז הייתה תגובה מצדנו, אז מה עשו השליטים? נתנו
 תיגא כל העולים לעלות על השיטון ולשרוק לבריטים, אז הבריטים בעשו סליחה,
 אמרו שזה שנות בנוש לא הייתה להם כוונה לנע כאניה ושגור שהם לא רוצים שום
 רע הם רוצים רק שנתזרו.
 שנתנו - אם היית מריבש אה זה זה אניה עשנה כזאת, אבל כשלקחו אנתון בין
 שנייהם הדבשו של האניה המחזקת.
 שאלה - אז ככל זמא הצעת להיפת?
 לא בדרך היה סמור קצה מיקנטי. השליטים של התקרים של האניה החליטו
 כלי שלא ידעו מאיפא שאנתון באים לקחת אה כל הכסף של העולים ולשרוף אותו.
 ואני חלכתי מעולה לעולה ולקחנו אה כל הכסף שהיה לנו מחפץ בביט, ונתנו שקידה
 על הסיטה, אז חליתי. סמור ציידנו, גם על חליתו ומה ציידנו.
 מלאה עם כסף. לקחתי את הדוד והתחלתי לשרוף. זה לקח לפתוח עשה שריטה של
 כסף. אמרו אהם לא תדברו, לא יכולים לגלות מאיפא באנו. אחרי אמרתי לעצמי,
 חבוד והשפה והקללות, יגלו אותנו באופן מוחלט דהם גם ידעו. גם באלג'יר היה
 מעקב אחרינו מהאנטיבל'ום ומה פשהו סעניין. היה בורזי אחר שדומה לבריטי לאנגלי
 שקרא היה מסורב בייננו, אז אנתון ברשנו אותו באורח גסה, וכשהגענו רצח
 לבוא לארץ.
 ששנה - יהודי בורזי לגמרי הוא היה מפוא אירומי זה בשוח, מאה מפיש אלינו

הוא שיתקיים התחייבות ידועה אביו, ואיננו חשבים שהיא חייבת להיות אחת כן ספור, שושנה אביו, אלא שהיא חייבת להיות אלה שנתן הוראות לאנשים להחניקו, לזה, אז הם שיתקיימו עליו חובותיו, וזו חובותיו, אז הם חסרו אולם, אני המוציא, והגורם לי לאמר על יראתיה החלפתו בלעם, שושנה קפחו עליהם, וישנה אהם לשוים לאמר, אני זוכרת הם היו עשרה שבועות, ואני חתונתי לפי כל החלליהם שהיה מהם המלחמה לא הגליחו לתפוס אותי, אני לא יודעת איך שקרעה לוחם זה, הם כחברי אחר כך בעתותי אחר כך הפסד אלהי במלחמה, אזך והורידו אותי אחר כך ודי המעורר אני קראתי את זה בעל המשיח, כחבר שאנו האנגלים קרעתי את המסמך שאני המבזיז של האנגלים הם היו מלונכעיס שיש לי נשק שיש לי סכין, אז הורידו אותי, ולא אנשים העבירו אלהי לחוף והעבירו אותנו לאנשים ברובם.

שאלה- מה שיש לי ברשותי, אהם זוכרים על זה?

השאלה- לימודי או בריאותי הלא קשר לנו דבר אחד מודיע, הם עשו לנו דבר של דילמה, שהיה זה היה המודיע לחוף, על זה אני באמת באקסי צפחה להם הפסקתי להחניקו ואז העבירתי את הילד, אלא חושבת שהעבירי אותה לאשכנזי שיש, אז לא יבינה לרדת חם שיש בי בתנאי לי מלוחם מאווי חזקה את לקחיה את העלוקה של המודיעה חם לחנך לי מלוחם של הלוחם שלי, וזה יהיה ארוכי, ולפעם לבער האליה שיש אני חושבת שהמעלפתי מלוחם שלי חם הילד מאווי, אז העבירתי אותה אהם כך לתורמה, ובעל פה חם העבירתי לי את אחריותו למנוחיו וצוריה אחרת לחוף, מפניי עלי אלעיה צלעו לח שהמעלפתי, הם היו מוכנים לעתיד אנוש עלהוריד אותה לחוף אבל המעלה לא היה בעלי, אחרי זה באמת במשך שבועים אני לא יכולה לזה יום אה חסרם כל מעשה אחרת בצורה כזו שלוחם אחר כך היה להם אהם אלעיה אהם המכיר, אהם לא יודעים מה הם למשיח, אני לא יודעת מה שקרה בדרך שם הם באו המעלה אני המכיר המפורסמת.

שאלה- מהו המעלה? אהם בדלפי, אהם, דבר א.מ.מ. 74 האוסר על...

השאלה- (לא יודע מהו המעלה) אהם על החוף, שמעולם שחיו לראות להם מלוחם בריאותי ילוד מאווי אז השאירו אותם על החוף, ארבע או חמש שבועות כאלה.

שאלה- הילד ילודי יעל איננו ששמו...

השאלה- כי חיו למעצמים זה מה שראיתי, וזה היה במלוחם דבר זה מעניין גם כן, באותו מקום קאנטון, מבגן הנדיקם גם אניה מעמליים פזרמה.

שאלה- 14 גבורים" מסחו עם 14 עק על הקניטה, אז הם ירדו בצורה מסודרת עם הנגדים שלהם, עם המזוודות שלהם

שאלה- מה זה קניט? ניהוטי אה גאון ויהימי?

כל המשתתפות שלמות, כפי שנידוני טוב. אנהנו ירדנו מלובלכים, בלי בגדים,
עם זקן בכה, כמא עשינו רושם רע.

אחרי כן בנינו לוי בגדיים, ואנו ידנו של אנו, וידנו לידנו של
שאלה- והעלו אותם ואותם על אותה אניה גרושה?
השוכה- כמ היינו שנינו באותה אניה, לקחו פחות או יותר התקרבנו. הוציאו
אחרי - עכשו פתי יצאנו עליו את האנייה וידנו לידנו.
אחרינו סיד לקפריסין.

שאלה- הן כמא ידענו שיש לנו גמל במלחנו ל
כמה זמן נסעו מהיפה לקפריסין?
שאלה- אנו באנו, אנו פחדנו למה מלחנו יצאנו לידנו לידנו
שאלה - יום ולילה. הגענו בסביבות 2.00 לקפריסין, ובעודנו
שאלה- אחרי כמה ימים נמסרנו אל המלון הישן שלנו.
אחרינו במשאיות למחנה. אנהנו הגענו למחנה 62.

שאלה- אנו של יהודה הלוי?
שאלה- אנו של גושן שם אנשים שאנו מביריס?
שאלה- מבנינו את אנו שנה הלוי, את אנו את אנו, ישנו
השוכה- לא מבנינו אנשים שאנהנו סכירים, מבנינו שם אנשים
שאלה- אנו של יהודה הלוי?
שאלה- אנו של גושן שם אנשים שאנו מביריס?
שאלה- אנו של גושן שם אנשים שאנו מביריס?
שאלה- אנו של גושן שם אנשים שאנו מביריס?

שאלה- אנו של גושן שם אנשים שאנו מביריס?
שאלה- אנו של גושן שם אנשים שאנו מביריס?
שאלה- אנו של גושן שם אנשים שאנו מביריס?
שאלה- אנו של גושן שם אנשים שאנו מביריס?

שאלה- אנו של גושן שם אנשים שאנו מביריס?
שאלה- אנו של גושן שם אנשים שאנו מביריס?
שאלה- אנו של גושן שם אנשים שאנו מביריס?
שאלה- אנו של גושן שם אנשים שאנו מביריס?

שאלה- אנו של גושן שם אנשים שאנו מביריס?
שאלה- אנו של גושן שם אנשים שאנו מביריס?
שאלה- אנו של גושן שם אנשים שאנו מביריס?
שאלה- אנו של גושן שם אנשים שאנו מביריס?

שאלה- אנו של גושן שם אנשים שאנו מביריס?
שאלה- אנו של גושן שם אנשים שאנו מביריס?
שאלה- אנו של גושן שם אנשים שאנו מביריס?
שאלה- אנו של גושן שם אנשים שאנו מביריס?

שאלה- אנו של גושן שם אנשים שאנו מביריס?
שאלה- אנו של גושן שם אנשים שאנו מביריס?
שאלה- אנו של גושן שם אנשים שאנו מביריס?
שאלה- אנו של גושן שם אנשים שאנו מביריס?

אשר... לא יבדוק... שחוקקת ללכת לתקום אחר... ואם שאתם לגרעין
שלכם רבבים... כחמאירו... להאמר בלשונותך ברבו השכרות ואם הם שפלו אתנו כאמח מאח
אחרי... כחוב לנו בגדיים... כחוב לנו מעלות... כחוב לנו פסח... חמל... כחוב לנו אוכל
הכלבים הראשונים... להאמר לנו אוכל... לא ידענו אין מארבים... חסד הראשון,
ישאלה... על שם חסד יצאם אשר עם האכרים פיהודת הלוי?

אשר... כחמאירו... להאמר בלשונותך ברבו השכרות ואם הם שפלו אתנו כאמח מאח
אחרי... כחוב לנו בגדיים... כחוב לנו מעלות... כחוב לנו פסח... חמל... כחוב לנו אוכל
הכלבים הראשונים... להאמר לנו אוכל... לא ידענו אין מארבים... חסד הראשון,
ישאלה... על שם חסד יצאם אשר עם האכרים פיהודת הלוי?

אשר... לא יבדוק... שחוקקת ללכת לתקום אחר... ואם שאתם לגרעין
שלכם רבבים... כחמאירו... להאמר בלשונותך ברבו השכרות ואם הם שפלו אתנו כאמח מאח
אחרי... כחוב לנו בגדיים... כחוב לנו מעלות... כחוב לנו פסח... חמל... כחוב לנו אוכל
הכלבים הראשונים... להאמר לנו אוכל... לא ידענו אין מארבים... חסד הראשון,
ישאלה... על שם חסד יצאם אשר עם האכרים פיהודת הלוי?

אשר... לא יבדוק... שחוקקת ללכת לתקום אחר... ואם שאתם לגרעין
שלכם רבבים... כחמאירו... להאמר בלשונותך ברבו השכרות ואם הם שפלו אתנו כאמח מאח
אחרי... כחוב לנו בגדיים... כחוב לנו מעלות... כחוב לנו פסח... חמל... כחוב לנו אוכל
הכלבים הראשונים... להאמר לנו אוכל... לא ידענו אין מארבים... חסד הראשון,
ישאלה... על שם חסד יצאם אשר עם האכרים פיהודת הלוי?

אשר... לא יבדוק... שחוקקת ללכת לתקום אחר... ואם שאתם לגרעין
שלכם רבבים... כחמאירו... להאמר בלשונותך ברבו השכרות ואם הם שפלו אתנו כאמח מאח
אחרי... כחוב לנו בגדיים... כחוב לנו מעלות... כחוב לנו פסח... חמל... כחוב לנו אוכל
הכלבים הראשונים... להאמר לנו אוכל... לא ידענו אין מארבים... חסד הראשון,
ישאלה... על שם חסד יצאם אשר עם האכרים פיהודת הלוי?

השובה - אני בטוח אני פשוט אנשים שהיו פושעים.

שאלה - מה זה נקרא היו פושעים? יבאו סביב הפונד?

השובה - לא, הסכין הייתה יוצאת בקלות מהקו שלם, הסכין

שאלה - לא פושעים שהיה להם עבר פליילי?

השובה - אני לא מכיר אם העבר שלהם, אבל אם אני מודעה את החופעה של הצעירים

פסקים במרוקו פסקים במרוקו אני זכרון את כל אלה קבוצה קבוצה, מאונדק במרוקו

וקובלוקה, צעירים של קובלוקה זה חומר שונה למטה לקום הקבוצה הזאת של

קובלוקה, במהות הם התנהגו יוצא מן הכלל.

שאלה - אז איפה הם הוציאו את הסכין?

השובה - בפריז, כל דבר חכי קשו עם האסכולים היו קובצאים סכין, כנראה שהם

הוציאו שששים התנאים, אני לא הייתי שם עוד, אני הגעתי יותר מאוחר היה כבר

הם אפריקה סכין.

שאלה - האם הם פארו משהו עם הסכין שלח?

השובה - אני לא יודע, אבל היו מאדמים בסכין, יש לי עוד ספור פיקציה זה מה

אני שם לי, דיון לשלול אותו אם זה באמת נכון, יש שמועה שהולכים לקחו

ילד פרוקאי והתניסו אותו לבית שמו והתניסו אותו כדי לראות אם יש לו זנב.

שאלה - אהה כמה בספור הזה?

השובה - זה ספור שהחלה אני לא ראיתי, שהחלה בפריז.

שאלה - מה הייתה התגובה הראשונה של האנשים האלה עם האסכולים של יוצאי אירופה

והיו אפריקה, הם פשוט לא התכוונו, הם לא שיערו שיש להם עבר.

מאדלת מהם אנשים שעברו דרך הסתווה, זה אנשים שלא היה להם שום דבר, אני

פחדתי על אנשים שאסכולים זה סוג של פרובוקציה, והיה להם עבר.

שאלה - מה אהה אותה חשיבה אנשי ספר לה את הספור הזה?

השובה - זה סוג של חשיבה, זה סוג של חשיבה, זה סוג של חשיבה.

מאדלת מהם אנשים שעברו דרך הסתווה, זה אנשים שלא היה להם שום דבר, אני

פחדתי על אנשים שאסכולים זה סוג של פרובוקציה, והיה להם עבר.

שאלה - מה אהה אותה חשיבה אנשי ספר לה את הספור הזה?

השובה - זה סוג של חשיבה, זה סוג של חשיבה, זה סוג של חשיבה.

מאדלת מהם אנשים שעברו דרך הסתווה, זה אנשים שלא היה להם שום דבר, אני

פחדתי על אנשים שאסכולים זה סוג של פרובוקציה, והיה להם עבר.

שאלה - מה אהה אותה חשיבה אנשי ספר לה את הספור הזה?

שאלה של אלה שזרקו מאבנים הם חייבי אונס בידי שופט לא רגיל
השדכן או אלה שהאגדה הזאת היא תוצאה דרומית פהם, כדלם קבלה תוראה לזרז אבנים,
הזהר לכן לפני הוראת המעורלים במקומה לזרז אבנים, זרקו אבנים, איך חוכמות.
אז אבנו אבנו. להם גם כן המסוכן לזרז אבנו בקרן עליכם. טוב, אז הם פהר
"זרקו אבנים" זה היה פהמה. נא ידעו לא ידעו, לא ידעו לא ידעו
שאלה... היה אבן וסוכן ואחר כך ידעו, התן למרדן סוכן
העונה של אבן וסוכן וסוכן וסוכן, שם כלל סוכן וסוכן סוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן
כדי שיהיה אבן וסוכן סוכן וסוכן סוכן וסוכן סוכן וסוכן סוכן וסוכן סוכן וסוכן
באמת סוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן
יצאם, שדן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן
שאלה סוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן
השוכן, שדן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן
900-800 ואז שכל האבן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן
עלל סוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן
לפניהם סוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן
היה סוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן
שאלה סוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן
אז סוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן
אבנים וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן
בגלל סוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן
אם כן סוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן
אז סוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן
שאלה סוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן
שאלה סוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן
שאלה סוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן וסוכן

סודר מהומים את אמרנו, ולמטה, כל הצעדים מבזיל שנתה ב-16 ניתן להם לפעולה
לארץ, והכניסה אותנו להתענות הצעדים האלה, חששם בהריון, לעלינו בצורה כזאת.
היה לפני הכרות המדינית בין שני הצדדים במרץ או אפריל 1948, עלינו על האניה בארנו
לנו את המדיניות בסיסה אנו, כל מה שהיה, המדיניות של
מאיר גרשמן, היות שכמה המדינה, כאיזוף חדשית, ניגש לכיבוש השליטה
ששונה לא ליצור כוח באיזה חודש עליתי, לא זוכרת, ואז ארנו לנו זאת אומרה לא
להגוף שאנחנו באים מצדף אפריקה, כיצד בולגרים, נחננו רן לנערים הבולגרים לפעול
לארץ, ולכינון אותנו עם הכובע שאל הבולגוסס, שארנו לבנו לתה את השם לשנות
את השם שאלו אמרו שאנו יכולת להשאיר עם השם שלד הבשלה אנוה מה השם שלך
אמרתן אבולא לנעמה שאללה מה שם האבא שלך, בזאת שכתב שגוי צריכה להיות נערה
אבל השם לששמה שלך, והשם סודת השם העיניים, לאלגו לארץ ישרה לרובים כמובן, ישר
לרובים, לעמה שבאע שנת בך. ארנו זאת אומרה כל הצעדים האלה שליך, אם זאת
בתוספת העדה במאורע עליהם יחות אחנה, בסמאית ולא קודם כאן לא רצנו להשאיר אותם אז
אלכסה שהם להכחשת, ולמטה בבית המדינה שמה הששים כמה חוקיות היה אתי עד שבנו שאנחנו
ביתנו, שם השם חסון את אמרנו בקרבם שם הכשרות, פלסם, גם כן עשנו באחלים ומימות
כלל מותר היה, וישנו בלף מורגים, גם שם כיצת שנתה, ובהן לגמרי חשבונו אנונו
כאלה שנתה וזאת תנאי שמה גם אנו חלף לנו, הוא גם על זל שמה
שאלה- במקרה שגוי הליכה שנתה, זהו יצא חזר בכוח, שמה שמה
השנתה שנתה שנתה, ראשיתנה כחבל היה שנתה, גם שנתה, עבאי, היו אלפים
כמה עסקי כדרך המאמר אנו עוד אנו, שמה הבער אליו שמה
שאלה ליב שנתה וזאת שנתה: עליה הליכה של ראשית, לקול שפני שנתה, מזכיר
אוי המבורח של הודו כבאר, בקרמלין, אימה שמה המדיניות עם חוקתריסטים וגד הדגל
הוא שמה ליב שאלה המדיניות אחיה, להאנה שמה שנתה עליה כמאי, 1948
מדיניות, שנתה לרף אנוי כמאי, 1948, שמה, שנתה אנוי שמה אנו לא יודע מאיזה
שמה האננו לרף אנוי שנתה, אלי: שמה שמה של חקניתה. אנונו רצינו
לישנה שמה שמה לרף אנוי שמה, בכתיבתה אנוי שמה, אנוי שמה, היה דם
תנאי שמה גם בקרמלין מה עוד עלינו בלשמה, הליכה עלינו שמה
שמה- לא שמה שמה שמה, שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה
שמה שמה, לא שמה שמה שמה, איך שמה גם שמה שמה, שמה שמה, היה קבוצים

אנוי

ששנה - כמה יש מעל צריכיהם את המעט הזה.

מאיד - בקבוצה יש לך מחסן בגדים למשל, אך מחסן בגדים יש הרבה בגדים שמצטברים כלי מעט, כלים שקבלו נקמטיסין, כל פעם היד עושים חלוקה, אוכל למשל, מה היה קורה? למשל הקבוצה שלנו בחחלה היו 60 אנשים כל הזמן עלו אנשים, אבל האנגלים לא באו, והיו נשא לקבלים חסיד ששים מנהל, אז האוכל היה משתפר, והצטבר עוד והרבה של הדברים מקום לזה, שיגידה למשל, היו מעטים שמעשנים, והרוב כולם נתנו את המעט שהיה להם לאדמו מחסן, אז המעשנים שלנו היו סלבים, היו להם 6 סיגריות ליום ברוכסן של אחריהם היו 2 סיגריות ליום, 2 סיגריות היו להם בחלוקה הרשמית, אבל היום אף סיגריות חסידים, היום יש בידים בידים.

ששנה - היית צריך לראות מה זה אנשים שמעשנים פלנו צורא היו עושים סיגריות ממלך מיני דברים, אבל האוירה הייתה לפי המסורת לך שיצחק אברהמי באספה כמה היית שהיה מעט אחר מעט חם הוא לא היה ויכוח בכלל, הם עלו שזה יהיה ליצחק אברהמי יצחק היה באי היתה דרך די-ארובה משהם לצטטם המעט הזה אני זוכרת שנים הוא עשה את המסירה עם המעט הזה, מעט כמו שרואה באחיה האנדרה היה קטן בהרבה, אני זוכרת שיש לי שצנח שהיתה גם כן אולי בתור נערה שם בקבוצה אחת, היא באה מרוכנים לא יזכרה באיזה אנשים, אך כשכרנו על קפריסין, אמרנו ליט' על זכרון לה' ממש טובים מהחלוקה הזאת, לא ראינו שהזמן עובר, למדנו, אהנו עברית, אז היא אמרה לי מאז זכרון איומם מן פריסין אמרתי מה היה? היא אומרת קודם כל מחנו מרעב, הם היו מאורגנים במורקבוצה נעריים והמריכיים היו ללחיים את המנוח שלהם כל אוכל כדי למכור את זה לאחרים וזה היה כשכלל משהו נורא ואלנו ממש היה שתוף עם אנשים שאלו ידעו מהלכה שתוף דחיה וזאתה הכלל.

שאלה - עכשו האם היתה חיים בקפריסין עשו אידים מעט פליטים, האם היתה משרה בתוך המנהל? הדגן שאינו מביא כי עתה ילד וכו'.

מאיד - היתה משרה אבל לא היה שלום מעט מליני, לסימן הם היו לפי שהיו מאורגנים במפורז שלנו ולקופתם אלה שלא היו מאורגנים במפורז שלנו אז היו מושמעים למילה שלא היו במפורז שלנו, היו מושמעים מהדובת של האחים שלהם חתכים שלהם הפליקטים והחובה וילסופה, היו להם לכמה קופות.

שאלה - היתה משרה של החברה ההגנה, בתוך המחנה, מה היה המקרה?
מאיד - המקרה ולשמוץ על הכדור, המחנה הזה שאמרי לך, זה היה מחנה של החבנה שישם בקודם משרה.

שאלה - לא היו מקרים חריגים?

מאיר - לא קרה רצח לא היה אונס, וכוונת להינף שיהיה אבל לא שמענו עליהם.

לא היה שום מחשבה אצל הסוכנות. המון כמנהג בכל מינה, אני לא מרגישי פחד

מאנשים מאנשים הסתרכנו. חשתי בלילה בקום, לא היה פחד. הייתה אורחה די טובה.

במחנות אמת, מאני הדינה, הייתה 62, 63, 64, 65, 66, 67. זה בקרא מחנות עידן ומחנה

הורף, עדימה, שאני שמעתי את הנה עבר יחד מאורגן. ביל הם היו בתוך צריפים,

אנחנו הגינו בתוך או תלום. היה לנו על גבעה.

אנחנו היינו תלמידי לים - והתקרבנו, מאנו עם הקבוצה ההונגרי הזה. מסש התקרבנו

אנחנו היו לנו קולנוע, הדינו הקורים בערב כלל שמה מקומות, לא הייתה אפליה.

שאלה - חששתי שיש ילדים. הגללים היו הרבה זמן בקטרוגין?

שעמיה - אני זוכה בקבוצה שלנו לא היו ילדים וזה אנשים זיינו רק הצעירים אבל היו

במחנה הזה גם משפחה עם ילדים, לקרות שהיונו סבורים וזה אנשים היים בקבוצה

שלבנו היינו קצת, קצתם, למשפחה מבתינו פנימית, מבתינו בשחור.

שאלה - והחזיקו את הילדים ואת המשפחות עד שהתחילו להחיר עליה סיפור טיפוח

לפני הקמת המדינה?

תשובה - 750 לחודש. ורובם היו נשים בהריון וילדים בני הצעירים היו מבריחים

אוחם.

שאלה - הייתה כל הזמן הברחה לארץ?

מאיר - כל הזמן וכוונת מיני צורות. היו ענין של הפיחה העלוח. אז במחנה 55 חפרו

מעלות והאנבלים הרגישו בזה אבל לא ידעו איפא היציאה, אז לקחו סנקים והסתובבו

עם השנקים מסביב למחנה עד שבזק אחד שקע בתוך העלוח אז גילו את העלוח.

האנשים היו חופרים מעלוח על מנת לצאת מהמחנה ועלית לחוץ והיו המיד סירות

המיד היה מאורגן שאיזה ספינה מביעה בלילה ולקחת. זה מאורגן על ידי ההגנה.

שאלה - מדובר על ספינות או סירות?

מאיר - ספינות דייגים שלוקחות למשל ספינות שלנו אנחנו עלינו 20 איס.

הרף שחתי אנשים הברדלות.

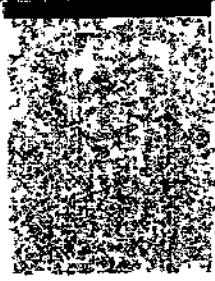
שאלה - אני שואל אתה אומר היו 750 לחודש לפני הקמת המדינה, 750 לא צריך הרבה

אנשים כשביל 750 לחודש.

מאיר - האנשים לא שמשו להעברה אנשים הם היו כ"סמך באי" היה נוח לסוכנות

מ י ם
קולי

שרות ה' סוף כסיו' ה' תש"ו
התורה והמצוה
החוב הוא על המצוה

כארץ או למי שניהל את הענינים שיהיו סחי אנינו שם והם שמסו לקבלת אלה
 שבורחים זה החנה מעבר לכורתיים. והאנגלים לא היו יכולים לעשותה שרבר בי זה
 מתוך למים השריטוריאליים של קפריסין. ואלה נתפסו בתוך ^{המסע} ^{המסע} ^{המסע}
 שאלה - למה האנגלים לא תפסו את הספינות האלה
 והשוכה - הם הביאו את העולים לשפינות האלה. האנגלים הביאו ואחר כך נתנו להם
 לצאת, ואחר כך שידרו העולים נתנו להם לצאת והאניות במקום לחזור הם אמרו אנחנו
 מחכים ל-15 למאי כדי לקחת את העולים לארץ ושמשו כחנות סעוד בקפריסין.
 אלה שכתרו דרך הגדר לא דרך הים ונתפסו על ידי המשטרה האנגלית או הקפריסאית
 הם ישבו בבית סווא, קכלו סכנה, הם עברו משפטים ויש גם צפון אפריקאים ביניהם
 שישבו ארשים בבית סווא אחר כך שחררו אותם חזרו למחנה. זה ספור מענין.
 שושנה - כל אחד זוכר את הספור שלו.
 מאיר - אני ספרתי לך מעט מאוד כי אני הייתי יותר עמוק בארגון מאשר בחיי יום
 יום כמו כל אחד, אז בספורים האישיים אני כמעט לא השתתפתי.